VELKOMST-SANG

til

Professor R. K. Rask

den 14de Maj 1823.

Mel. Langt meer end Guld er Druen værd.

Os sendtes hid fra favre *Fyn*
En Yngling rask og vakker;
Skarp var hans Tanke, skarpt hans Syn,
For Skjænken *Sjölund* takker —
Til *Mimers* Væld han Vejen bröd,
Og Verden *Dana* hædre böd.

Alt saae vi munter Ungersvend
Den ædle *Saga* dyrke,
Ham *Brages* fyldte Bæger end
Beredte Mod og Styrke.
Til fjærnest *Udgaards* Is han drog,
Der Edda lærte ham sit Sprog.

Han saae vor Oldtids Aand og Maal
Fra ældre Kilder rinde,
Athene löfted Landsens Staal,
Og lod ham Sandhed vinde —
I Græker Brödre Gothen seer
Ved Tunge, Skrift, og mandig Færd.

Han skimted end vor Opgangs Sol
I Östens Dæmring hyllet;
Hvor *Odin* sad paa *Asgaards* Stol,
Laae Aandens Skat fortryllet;
Snart *Zend-Avestas* Visdomsord
Udslettes for den hele Jord.

Han svor: jeg redde skal den Skat!
Og atter bort mon drage.
Syv hele Aar de svunde brat,
Og see! han kom tilbage!
Os *Livets Ord* og *Bodas* Bog
Han bragte fra sit Verdenstog. —

Velkommen hid! vi hilse Dig!
Dig *Hertha* Krandsen fletter;
I hendes Skjöd vær lykkelig,
Og lys for Nordens Ætter! —
Til *Mimers* Væld du Vejen bröd
Og Verden *Dana* hædre böd!

Finn Magnusen.